

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีเข้าก่อนออกก่อนและวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยศึกษาปัจจัย 3 ปัจจัยคือ ประเภทของอุตสาหกรรม ขนาดของกิจการ และสัดส่วนหนี้สินในโครงสร้างเงินทุน และวิเคราะห์ผลกระทบของการเลือกใช้นโยบายดังกล่าวที่มีต่ออัตราการหมุนเวียนของสินค้า และอัตราส่วนกำไรขั้นต้น โดยทำการรวบรวมข้อมูลจากงบการเงินรวม หมายเหตุประกอบงบการเงิน และแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56 -1) ปี พ.ศ. 2550 รวมทั้งข้อมูลจากงบการเงินรวมบางส่วนของปี พ.ศ. 2548 และ พ.ศ. 2549 ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 372 กิจการ จาก 8 ประเภทกลุ่มอุตสาหกรรม

วิธีการศึกษาได้วิเคราะห์หาความสัมพันธ์และความแตกต่างโดยการทดสอบทางสถิติเพื่อทดสอบความสัมพันธ์เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีเข้าก่อนออกก่อนและวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก โดยมีปัจจัย 3 ปัจจัยคือ ประเภทของอุตสาหกรรม, ขนาดของกิจการ และสัดส่วนหนี้สินในโครงสร้างเงินทุน และหาความแตกต่างของอัตราการหมุนเวียนของสินค้า และอัตราส่วนกำไรขั้นต้น ระหว่างกิจการที่เลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีเข้าก่อนออกก่อน และวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก

เบื้องต้นในขั้นตอนของการสำรวจการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ ผู้วิจัยพบว่าในบางกิจการที่มีการตีราคาสินค้าคงเหลือ แต่กิจการไม่มีการเปิดเผยข้อมูลนโยบายการบัญชีที่ใช้ในการวัดมูลค่าสินค้าคงเหลือและวิธีที่ใช้คำนวณราคาทุนในงบการเงิน ซึ่งไม่เป็นไปตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ตามมาตรฐานการบัญชี

ผลการทดสอบปัจจัยด้านประเภทอุตสาหกรรม พบว่า ปัจจัยดังกล่าวมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีเข้าก่อนออกก่อน และวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของงานวิจัย

ผลการทดสอบปัจจัยด้านขนาดของกิจการ ซึ่งแทนขนาดของกิจการด้วยสินทรัพย์รวม พบว่า กิจการขนาดใหญ่ และกิจการขนาดเล็ก มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีเข้าก่อนออกก่อน และวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของงานวิจัย ผลของการทดสอบปัจจัยด้านขนาดของกิจการในการศึกษารั้งนี้ ช่วยสนับสนุนผลของงานวิจัยใน

ต่างประเทศที่พบว่าขนาดของกิจการมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีเข้าก่อนออกก่อน และวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก

ผลการทดสอบปัจจัยด้านสัดส่วนหนี้สินในโครงสร้างเงินทุน ซึ่งแทนด้วยอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น พบว่า จากข้อมูลที่มีใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ไม่สามารถบอกได้ว่าสัดส่วนหนี้สินในโครงสร้างเงินทุน มีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีเข้าก่อนออกก่อนและวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก

ผลการทดสอบความแตกต่างของอัตรากำไรขั้นต้นระหว่างกิจการที่เลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีเข้าก่อนออกก่อน และวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก ซึ่งพิจารณาจากค่าเฉลี่ยอัตรากำไรขั้นต้นของกิจการที่เลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือเฉพาะวิธีเข้าก่อนออกก่อน จะมีค่าเฉลี่ยอัตรากำไรขั้นต้นของกิจการที่เลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือเฉพาะวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก ซึ่งเป็นไปตามที่ผู้วิจัยคาดหวังไว้ แต่อย่างไรก็ดี ผลแตกต่างดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการทดสอบความแตกต่างของอัตรากำไรขั้นต้นระหว่างกิจการที่เลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีเข้าก่อนออกก่อน และวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก ซึ่งพิจารณาจากค่าเฉลี่ยอัตรากำไรขั้นต้นของกิจการที่เลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือเฉพาะวิธีเข้าก่อนออกก่อน จะมีค่าเฉลี่ยอัตรากำไรขั้นต้นต่ำกว่ากิจการที่เลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือเฉพาะวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก ซึ่งไม่เป็นไปตามที่ผู้วิจัยคาดหวังไว้ แต่อย่างไรก็ดี ผลแตกต่างดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ในส่วนของการทดสอบเพิ่มเติม ผู้วิจัยได้นำกิจการที่ใช้วิธีการตีราคาสินค้าคงเหลือมากกว่า 1 วิธี มาพิจารณารวมด้วย เพื่อที่จะได้ทราบถึงจำนวนวิธีเข้าก่อนออกก่อนและวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักที่ใช้ในการตีราคาสินค้าคงเหลือทั้งหมด และศึกษาว่าปัจจัยด้านอุตสาหกรรม ขนาดของกิจการ และสัดส่วนหนี้สินในโครงสร้างเงินทุน มีผลต่อการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีเข้าก่อนออกก่อนและวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก หรือไม่ ผลที่พบปรากฏดังนี้

ผลการทดสอบปัจจัยด้านประเภทอุตสาหกรรม พบว่า ปัจจัยดังกล่าวมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีเข้าก่อนออกก่อน วิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก

ผลการทดสอบปัจจัยด้านขนาดของกิจการ ซึ่งแทนขนาดของกิจการด้วยสินทรัพย์รวม พบว่า กิจการขนาดใหญ่ และกิจการขนาดเล็ก มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีเข้าก่อนออกก่อนและวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก

ผลการทดสอบปัจจัย ด้านสัดส่วนหนี้สินในโครงสร้างเงินทุน ซึ่งแทนด้วยอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น พบว่า จากข้อมูลที่มีใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ไม่สามารถบอกได้ว่าสัดส่วน

หนี้สินในโครงสร้างเงินทุน มีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้านำเข้าก่อนออกก่อน และวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก

โดยสรุปแล้วผลการทดสอบเพิ่มเติมเป็นไปในแนวทางเดียวกันกับการทดสอบ โดยไม่พิจารณาบริษัทที่มีวิธีการตีราคาสินค้านำเข้ามากกว่า 1 วิธี

อภิปรายผล

ในการวิเคราะห์กิจกรรมเกี่ยวกับการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้านำเข้าก่อนออกก่อน ผู้ใช้งบการเงินควรตระหนักถึงปัจจัยด้านประเภทของอุตสาหกรรมและขนาดของกิจการ เนื่องจากในการศึกษาครั้งนี้ พบว่าเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมีสาระสำคัญต่อการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้านำเข้าก่อนออกก่อน และวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก แต่สำหรับปัจจัยด้านสัดส่วนหนี้สินในโครงสร้างเงินทุน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การที่ปัจจัยด้านสัดส่วนหนี้สินในโครงสร้างเงินทุน ไม่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้านำเข้าก่อนออกก่อน และวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก อาจเกิดได้จากหลายสาเหตุ อาทิเช่น การที่กลุ่มตัวอย่างที่เลือกมาทำการศึกษา อาจจะไม่ได้อ้างอิงถึงข้อกำหนดด้านเงื่อนไขของสัญญาเงินกู้ (Debt Covenant) จึงไม่เป็นมูลเหตุให้บริษัทเหล่านั้นต้องมีการตกแต่งตัวเลขทางบัญชี เป็นต้น

นอกจากนี้ ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลกระทบของการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้านำเข้าก่อนออกก่อน และวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักที่มีต่ออัตราส่วนทางการเงินนั้น ตามทฤษฎีแล้วในสถานการณ์ที่ราคาสินค้ามีการเปลี่ยนแปลงโดยปรับตัวสูงขึ้นอย่างมากจนถึงระดับที่มีนัยสำคัญ การเลือกใช้วิธีการตีราคาสินค้านำเข้าที่ต่างกันมักจะส่งผลกระทบต่อตัวเลขที่แสดงในรายงานการเงินได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า สาเหตุที่การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลกระทบของการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้านำเข้าก่อนออกก่อน และวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักที่มีต่ออัตราส่วนทางการเงิน 2 อัตราส่วน ได้แก่ อัตราการหมุนเวียนของสินค้า และอัตราส่วนกำไรขั้นต้น มีความขัดแย้งกับข้อสมมติฐานงานวิจัยครั้งนี้ เหตุผลอาจเนื่องมาจาก ข้อมูลที่นำมาศึกษานั้น ไม่ได้อยู่ในช่วงเวลาที่ระดับราคาของสินค้าปรับตัวสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ จนกระทั่งสามารถส่งผลกระทบต่อตัวเลขที่แสดงในรายงานการเงินได้ ดังนั้น ผู้ใช้งบการเงินจึงควรตระหนักถึงสถานการณ์ราคาไว้เป็นสำคัญ เพื่อประกอบในการวิเคราะห์กิจกรรมเกี่ยวกับการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้านำเข้า

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาครั้งต่อไป อาจศึกษาปัจจัยอื่นที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ แต่ผู้วิจัยไม่ได้เลือกมาทำการศึกษา เช่น ผลตอบแทนของผู้บริหาร และความเสี่ยงของกิจการ เป็นต้น
2. การเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ สามารถส่งผลกระทบต่ออัตราส่วนทางการเงินที่เกี่ยวข้องได้หลายอัตราส่วน ดังนั้น ในการศึกษาครั้งต่อไป อาจเลือกใช้อัตราส่วนทางการเงินอื่น เช่น อัตราส่วนสภาพคล่อง เป็นต้น
3. ควรเพิ่มกลุ่มตัวอย่างและประชากร โดยรวมบริษัทที่อยู่นอกตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อเปรียบเทียบกับบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ว่าผลที่ได้เป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือไม่